

VASOS COMUNICANTS

En el si de l'Església són moltíssims els àmbits, grups, associacions, institucions, congregacions, parròquies, moviments, etc., que hi ha per viure l'experiència de la fe. Entre tants, uns són més de caire formatiu, uns altres més sacramentals, d'altres més de caràcter actiu o apostòlic, etc. Avui em referiré a un d'aquests, que pot ser passa com a més desapercebut, me refereixo a l'Apostolat de l'Oració.

L'1 de desembre del 1844, en el noviciat jesuític de Vals (França) el P. Gautrelet fundava aquesta associació piadosa, encara que com a organitzador en va ser un altre jesuïta el P. Ramière (1860). El Papa Pius IX l'aprovà i de llavors ençà tots els papes, fins avui, també Sa Santedat Francesc, s'han preocupat d'estalonar-la i adaptar-la a les circumstàncies canviants, però conservant la seva primitiva i essencial orientació.

El fonament teològic de l'Associació és molt simple i entronca amb principis ben evangèlics com l'eficàcia de la pregària "Demaneu, i Déu us donarà" (Mt 7,7), la importància de l'oració associada "On n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo soc allí enmig d'ells" (Mt 18,20) i la pregària unida a Crist "Tot allò que demanareu al Pare en nom meu, jo ho faré" (Jo 14,13).

És una Associació que "no complica la vida" en el sentit que demani fer i fer coses com d'altres, tampoc és una Associació que promogui la introspecció i el desinterès envers les realitats del món, el seu objectiu és tan senzill com pregar cada dia per les intencions que el Papa assenyala cada mes. Aquestes intencions, que sempre es refereixen a necessitats de l'Església o del món, manifesten més bé l'interès i la preocupació cristiana per l'home concret i les seves circumstàncies, per tant res més enfora que pensar que la pregària aliena ens sostreu del compromís. Si els associats preguen units a les intencions del Sant Pare és, més bé, fent seves les paraules de «Gaudium et spes»:

"La joia i l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels homes contemporanis, sobretot dels pobres i de tots els qui sofreixen, són també la joia i l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels deixebles de Crist, i no hi ha res de veritablement humà que no trobi ressò en el cor d'ells".

Mitjançant una senzilla súplica recitada de cor, cada matí, es fa l'oferiment d'obres i es presenta a Déu la intenció que pertoca i d'aquesta manera els fidels que ho fan es converteixen en instruments d'intercessió i receptors de la gràcia de la salvació.

Tenen especial importància, per als membres de l'Apostolat, els primers divendres de cada mes, consagrats al Sagrat Cor de Jesús, amb esperit de reparació per tot el que l'ofèn, segons l'expressió de Pius XI.

Amb mires sols humanes difícilment podrem comprendre el valor d'aquest apostolat, sols a l'eternitat sabrem el bé immens del que haurà estat objecte la nostra participació en aquesta missió de pregar pels altres. Sens dubte, com els vasos comunicants, d'una cosa estem segurs, que repercuteix en bé de molts.

Joan M. Sastre Preto,
Consiliari de l'Apostolat de l'Oració